

зва с голям авторитет и през март 1865 г., по време на избора за членове на Градската община, е кандидатът събрал най-много гласове. Името му редовно се среща сред дарителите на читалището, на училището, но тази му обществена дейност за жалост не намира място в дневника му. След 1864 г. всички бележки са изцяло посветени на семейството му.

Фамилиарната история на К.Маринович е един ценен извор от и за епохата на Българското Възраждане. Без да крие сензационни сведения, той добавя нов щрих към биографиите на известни българи, с които авторът поддържа дългогодишни делови и лични контакти. Маринович е изключително прецизен в детайлите, а това предоставя възможност за сравнения, допълнения, дори корекции на някои битувачи в историята факти относно живота на българската емиграция в Цариград. Той е един от малкото извори, в които намират място много лични преживявания - младежки емоции, семейни празници, пътувания, това ни дава редкия шанс да се докоснем до проблемите на делничния живот, с неговите радости и скърби. Документът предизвиква изследователския интерес към съдбата на онези българи, които и след Освобождението са останали във влашките земи, към съдбата на техните наследници. Той поставя и жалони за бъдеща изследователска работа.

---

1. Документът се съхранява в личния архив на г-жа Ю.Маринович, негова родственица. Изказвам сърдечната си благодарност за предоставената ми възможност да работя с оригинала. Той се състои от две тетрадки, изписани с равен, добре обработен почерк. Веднага след уводната част, в която К.Маринович разказва за живота на семейството си и за своите преживявания в Истанбул, следва втората част -дневник, с вписвания от 17 февруари 1862 до 4 ноември 1876 г.; 2. Фамилиарна история на К.Маринович, с.1; 3. Пак там; 4. Люлюшев, М. Българската колония в Пловдив. - Векове, 1982, кн.6, с.18; В.Трайков и Н.Жечев. Българската емиграция в Румъния XIV век - 1878 г. С., 1986; 5. Дунавска зора, г.ІІ, бр.20, 29 март 1869 г.; 6. НБКМ, Славянски ръкописи, 1070, л.79а; 7. Мутафчиева, В. Кърджалийското време, С., 1982; 8. Мутафчиева, В. и А.Виану. Феодални размирици в Северна България в края на XVIII и началото на XIX век и тяхното отражение във Влахия. - Българо-румънски връзки и отношения през вековете. т.1, С., 1965, с.240; 9. Фамилиарна история на К.Маринови; 10. Constantinescu, R. si M.Stariea. Minumente religioase. Biserici si manastiri celebre din Romania, Bucuresti, 1994, p.151; Vlasie, M. Drumuri spre manastiri. Mic ghid al asezamintelor monahale din Romania. Bucuresti, 1992, p.17; 11. Фамилиарна история на К.Маринович; 12. Пак там; 13. Виж: Смоховска-Петрова, В. Неофит Бозвели и българския църковен въпрос. С., 1964, с.67; Маркова, З. Българското църковно-национално движение до Кримската война. С., 1976, с.124; 14. За Р.Мавриди виж: Ников, П. Българското възраждане във Варна и Варненският митрополит Йоаким и неговата кореспонденция. С., 1934, с.195; Шишманов, Ив.Константин Г.Фотинов, неговият живот и неговата дейност, СбНУ, кн.ХІ, С., 1894, с.591; Архив на Г.С.Раковски, т.3, С., 1966, с.254; Тонев, В. Рали х.П.Мавридов. В: Българско възраждане. Идеи. Личности. Събития. Т.3, С.2001, 95-108.; 15. Фамилиарна история; 16. Пак там; 17. Пак там